

et Par Bemærkninger til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), som det var i særlig Grad naturligt for mig som Repræsentant for Aarhus at . . .

Formanden: Det ærede Medlem er stadig udenfor den foreliggende Sag.

Sabroe: Maa jeg tilføje et Par Bemærkninger, der vedrøre selve Sagen. Det er, at jeg kan ikke godkende den Betragtning, der bl. a. blev gjort gældende af det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen), at der omkring i Landet er overordentlig stærk Stemning for disse Musikkorps. Det ved det ærede Medlem ikke noget om. Det vil ikke være muligt i nogen Landsby eller i nogen Købstad at skaffe Flertal for Militærmusikken, for vi ere i Stand til at skaffe Flertal for, at Statens Penge først og fremmest skulle anvendes til Formaal, der fyldestgøre Befolkningens Behov. Men det ærede Medlem fra Vordingborg bryder sig fejl om Borgernes Mening, naar en Del københavnske Bourgeoisidamer holder Møde med Koncert i Koncertpalæet, saa er det for ham Københavns Stemning. Følg De med mig omkring paa Nørrebro, Østerbro og Vesterbro, saa skal De erfare, at der er andet, man taler om, end Militærmusik.

Meyer: Det er rigtigt, hvad min Partifælle, Repræsentanten for Aarhus (Sabroe) bemærkede før, at der er store Spørgsmaal, der paatrænge sig Opmærksomheden fremfor Spørgsmaalet om Musikken; jeg giver ham ganske Ret heri. Der er først Brødspørgsmaalet, det maa Menneskene beskæftige sig med for at leve, men jeg tror, at min ærede Partifælle og jeg ikke blive uenige om, at Mennesket lever ikke af Brød alene. Ogsaa et Spørgsmaal som f. Eks. Musikken kan stilles under Diskussion, og jeg mener, vi kunne blive enige om, at Musikken er en Nødvendighed for et Kultursamfund. (*Sabroe:* Først Brød!) Ja, det har jeg lige sagt. Derfor nærer jeg overordentlig stor Sympati for, at Befolkningen i saa vid Udstrækning som muligt kan faa saa god Musik som vel muligt at høre, og jeg beklager, om der ikke her skulde være Stemning for det. Det er nemlig min Erfaring, at hvor Menneskene elske Musik, ere de gode, og hvor Menneskene mangle Forstaaelse af Musik, mangler der dem desværre ogsaa noget paa andre Omraader, som man menneskeligt talt kunde sætte Pris paa. Musikken forædler, Mu-

sikken er af stor kulturel Betydning, og det gælder naturligvis i lige saa fuldt Maal Militærmusikken som al anden Musik.

For mig er Militærmusikken ikke i første Linie et Spørgsmaal om Militærvæsenet, men om Musik, og jeg maa ærlig talt sige, at de Herrer, der have Flertal i denne Sal, efter min Mening have bidraget til at forkludre det foreliggende Spørgsmaal, idet de ved Militærforliget fik Sagen bragt saaledes i Orden, at vi nu tvinges til at optage Spørgsmaalet om Musikken igen. Enten de havde fordret 31½ Mill. Kr. eller tillige disse, som den højt-ærede Konseilspræsident kalder det, forholdsvis faa Penge, havde sandsynligvis ikke spillet nogen væsentlig Rolle lige overfor de mange Millioner, man den Gang ruttede med. Jeg tror ikke, nogen den Gang vilde have opholdt sig ved de 150,000 Kr., men de Herrer have været saa ængstelige for de store Militærudgifter, de have været saa langt ude, som de paa nogen mulig Maade turde, og saa skulde de naturligvis i Kraft af den Styverøkonomi, som anvendes saa mange andre Steder, stryge paa dette Omraade. Nu have de Svien og Smerterne. Derfor siger jeg: De ligge, som de rede, og det gør mig egentlig ondt for Musikkens Skyld, thi de kunde akkurat lige saa godt nu have haft Militærmusikken uden Om-tale, som de nu tvinges til en Debat, der paa en vis Maade kan virke pinligt. (*Sabroe:* Det er en meget god Debat. Hvorfor pinligt?) Det virker altid noget pinligt, naar man skal debattere Spørgsmaalet Musik lige overfor de andre Krav, som fra mit Partis Side stilles om Statens Bistand til Befolkningens Ophjælp og Forædning.

Naar der her er Tale om de mange Millioner, kunde jeg med en lille Omskrivning mindes et Ord af Karl Gustav, da Slaget ved Nyborg var tabt for hans Hær: Tog Fanden Fæstningen, kunde han gerne tage Militærmusikken med. Men jeg vil alligevel ikke anvende dette Ordsprog paa denne Sag. For mig staaer Militærmusikken som Musik betragtet nemlig saa højt, at jeg ikke regner den for at være noget af det, man kan tænke sig fjernet uden Beklagelse. For mig staaer det efter det Kendskab, jeg har til den danske Militærmusik, specielt til den københavnske, saaledes, at den udøves af Folk, der ere dygtige i deres Fag, brillante Folk, som tillige ere demokratisk anlagte; det er meget muligt, at der endog er socialdemokratiske Vælgere imellem dem. Derfor